

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

Ad Christianum Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

Ad Christianum Lectorem.

 *U*m Ecclesie militantis (ut hodie est) miseranda imago animum subit meum, eamque, Candide Lector, plus & plus perlustro meditatione, non possum non intimis commoueri sensibus, & prope modum dolore confici, nimirum illam pulcherrimam Sionem, ad omnem splendorem olim factam, tot in clytavi virtutibus atque mysterijs, terram beatam ac florentem Israel, sanctam civitatem, unam atque unice dilectam Christi sponsam, in hoc usque tempus tam indignè haberi, tam turpiter fœdari, tam sacrilegè per summam iniuriam incestari. In eam insurgit perduellus ille, & iuratus Dei hostis Cacodæmon, qui olim de cælo præcipitatus innumerabiles spirituum legiones auulsas, velut sidera, æternâ caligine demersit. Iam inde maiore inflamatus odio iraque, conuulsis fractisque orbi claustris, eandem tempestatem & stragem

A 6 gens

Praefatio

gem totis quatuor orbi plagis, ingenti
& deplorando damno, per omne genus
fraudis, mendaciorumque fucamenta
immitit editque. Oppugnat ignobilis
Decorum innumerabilium turba, quos
longa aetas temporum, & tradux su-
perstitio, & cultus vario ceremoniarum
ritu legibusque comprehensus, apud
caecas gentes fecere magis timendos. La-
cesis perfidia Hebraeorum, quae necdum
ad meridiem veritatis, & lucentis Eu-
angelij solem debilitari penitus aut de-
leri omnis potuit. Verberat & quasi
enachinis suis, quae diuinam perdidit,
& perdidit humanam fidem haeresis.
Denique extrema malorum, ipsum im-
manissimum malum peccatum mor-
tiferum meditatur, dum vastitatem,
turbinem, exitium saevo passim aspectu
permiscet, & ita quidem, ut iam nunc
omnibus fere despoliata ornamentis in-
consolabili luctu deserta humilisque
iaceat ciuitas frequentissima iniqui-
tatis, & quae erat, juxta Prophetam,
domi-

domina gentium, princeps pro-
 uinciarum, regina nationum, vi-
 dua sit facta, sub tributo, caligi-
 ne obiecta. Heu mihi quomodo *Cap. 4. 1.*
 obscuratum est aurum? quo-
 modo mutatus est color opti-
 mus? quomodo filij Sion incli-
 ti amicti auro primo, reputati
 sunt in vasa testea, opus manu-
 um figuli? quomodo dispeisi
 sunt lapides sanctuarij in capite
 omnium platearum? quomodo *Ps. 41. 8.*
 abyssus peccati abyssum inuo- *Iob. 7. 1.*
 cat in voce cataractarum? quo-
 modo militia hominum super
 terram *malitia facta est? Vivit homo*
quasi sine Deo, vel quasi Deus esset
ligneus, aut lapideus; quin insipiens
 non deest, qui dicat: non est De- *Ps. 13. 1.*
 us; vel, si verbis confitetur, fa- *Ad 1. im. 16.*
 ctis tamen negat. *Libet mihi hoc*
loco cum Hieremia sanctissimo excla-
 mare: Quis dabit capiti meo a- *Cap. 9. 1.*
 quam, & oculis meis fontem la-

Præfatio

chrymarum, & plorabo die ac nocte interfectos populi mei? *Et cum loele vlulare in monte sancto, cumque habitatoribus terræ conturbari, & clamare, quia ignis comedit speciosa deserti, & flamma succedit omnia ligna regionis. Sed unde tam agrestis & barbara peccandi libido atque licentia? Ex ignorantia, quæ erroris est mater, lucis nouerca, iniquitatis nutrix. Nescit videlicet homo, a malitia sua excecatus, & in obscuro, sicut mortuus seculi collocatus, quanta sit grauitas & prauitas peccati lathiferi. Id per seruum suum Dominus mentium illustrator his verbis indicat: Propterea ductus est captiuus populus meus, quia non habuit scientiam. Quomodo ductus est? quasi bos: quo ductus est? ad victimam & lanienam, ad inferni præsepia, ab interioribus ad exteriores, easque sempiternas tenebras. Quanta vero peccati mortalis grauitas illa*

Cap. 2. 1. &
19.

Es. 5. 13.

ad Lectorem.

illa & prauitas est? Tanta, si rem ad
veritatis libellam exigamus, quantum
Deus exploratam habens suam maie-
statem, cognoscit, isque solus; quicquid
enim vel beata mentes, vel mortales
de ea cognouerint, minus semper est
prae eo quod praeterea cognosci possit, idq;
in infinitum. Tanta est, ut Deum ip-
sum propemodum in admiratione ad-
ducat supremam, quasi nullis medi-
tandi finibus circumscribi aut contra-
hi aliquando possit. Id quod Propheta
Hieremias suis oraculis in haec verba
intexuit: Et locuta es, & fecisti Cap. 3. 5.
malum, & potuisti? Et: Num- Cap. 2. 14.
quid feruus es Israel, aut verna-
culus, quare ergo factus es in praedam?
Tanta est, ut Deus, si ita loqui
fas sit, non credat peccatum in quempi-
am hominem cecidisse. Id quod clare his
Moysis verbis significatur. Clamor Gen. 18. 20.
Sodomorum & Gomorrhæorū
multiplicatus est, & peccatum
eorum aggrauatum est nimis,
descen-

Præfatio

descendam & videbo vtrum cla-
morem, qui venit ad me; opere
compleuerint, an non est ita vt
sciam. Tanta est, vt ad eius iustam
abolitionem, necessarium fuerit unige-
nitum Dei filium, Dominum nostrum
è sinu Patris in terras descendere, na-
turam humanam assumere, & per
omnem vitam diros & duros labores,
ac mortem tandem ipsam, ignominie
summæ plenam, crucis nimirum susti-
nere. Tanta est, vt, D. Basilio auctore,
homo impius & consecratus, Ange-
lis se inuisum reddat, & à se, quantum
in ipso est, ipsos ableget. Curauimus,
aiunt ipsimet, Babylonem, & non
est sanata, derelinquamus eam,
& eamus vnusquisque in terram
suam, quoniam peruenit vsque
ad cœlos iudicium eius, & ele-
uatum est vsque ad nubes. Tanta
est, eius vt exaggerandi exagitandique
finem nullum illi faciant, qui in Eccle-
sia floruerunt sancti Dei Prophete. Plo-
rauit

Hom. 12
Ps. 33.

rauit Esaias peccata Babylonis, Hieremias iniquitatem filiae Sion, Ezechiel scelera & abominationes Aegypti & Tyri, Oseas & Amos flagitia Samariae, alij alia. Tanta est, ut Apostoli, gloria Christi, eodem imbuti spiritu, nec blanditijs bonorumq; promissionibus, nec tormentis maximis propositis, & inflitibus, adduci unquam potuerint, quo vel tantillum de fidei integritate simulandoremitterent, peccatoque adeo impietatis sacrilegè se contaminarent, Tanta est, ut Martyres inclyti, vniuersa caeli spectante curia, tormentorum atrocium varietatè, poenarum exquisitissimarum acerbitatè, seuisimarum caedium immanitatem, suppliciorumq; crudelitatem, fortiter & infracto animo perferre, quàm Deum graui aliquo peccato offendere maluerint, ingenti sua gloria pariter & victoria. Tanta est, ut Patres Orthodoxi, pietate iuxta ac doctrina praecellentes, ingenij sui neruos omnes intenderint, stylumque

Lib. 1. de
simil. c. 199

exaceruunt, mortiferi ut peccati graui-
ratem & peruersitatem infinitam ad-
umbrarent certe, si non explicarent. Ex
omnibus vel unum Anselmum au-
diamus, cuius hæc sunt verba: Si hinc
peccati pudorem, & illinc cerne-
rem inferni horrorem, & vni eo-
rum necessario haberem immer-
gi, potius me in gehennam im-
mergerem, quàm peccatum in
me immitterem; mallet enim à
peccato purus infernum intrare,
quàm peccati sorde pollutus cæ-
lorum regna tenere. Tanta deniq;
est, mirus ut in omnibus sanctis alius
ardor semper apparuerit, quo & ver-
bis, & factis peccati mortalis maliti-
am & impietatem immensam se auer-
sari atq; execrari ostenderent. Nec sine
caussa; Ob peccatum enim Angeli, qui
iuxta Ezechielem 28. in delitijs para-
disi fuerunt, rudentibus inferni detra-
cti, quemadmodum D. Petrus loquitur,
2. 2. traditi sunt, in tartarum crucian-
di. Ob

ad Lectorem.

di. Ob peccatum primus parens noster
Adamus, innumeris natura & gra-
tia donis, paradisi possessione spoliatus
& perpetuo exilio damnatus, labori-
bus, sudoribus, & sexcentis alijs detri-
mentis, morti etiam, unà cum coniuge
& posteritate omni subiectus fuit. Ob
peccatum totus terrarum orbis, præter
octo hominū capita, undis superfusus,
coopercus, absorptus; & cum terra, ut
Scriptura loquitur, Gen. 6. disperditus
fuit. Ob peccatum vel vnicū homo Dei
gratia & amicitia, infusus ferè virtu-
tibus omnibus, benefactorum meritis,
cæliq; tandem hereditate spoliatur, de-
formisq; & mōstri similis gehenna hæ-
res, teterrimorumq; spirituum socius
æternū constituitur. Hæc omnia, quàm
graue, quàmq; execrandum peccatum
sit indicant, non tamen explicant; pro-
lixius proinde & enucleatius ex S.
scriptura thesauris, Sanctorum Patriū
scriptis, & recentiorum Theologorum
commentationibus, veluti lucidis side-
ribus

Præfatio

ribus excutienda est, tum ut rei, quam tractandam suscepi, maior fides cōstet, tum ut cognitio hæc tam utilis, tamq̄ necessaria, ad communis salutis vsum accommodatior existat. Id quod ego his meis lucubrationib⁹ facere conor. Quod si parum ex ordine, in quo summū momentū esse solet, & quemadmodū Lectoris p̄j studium, & utilitas postulat, minus clarè ac distinctè id factū sit, nihilq̄ quod quidē emineat, elaboratum, aut iudicio quod eniteat, tersum à me afferatur, veniam spero dabit libenter, erit forsitan qui inchoatū opus, & primis lineamentis ductis rude & impolitū absoluat, coloribusq̄ & pluribus, & illustrioribus, ad Dei Op. Max. Virginitq̄ Sacrosanctæ gloriā, communēq̄ utilitatē pingat, viuaciusq̄ & accuratius exprimat. Interim tu vale pie Lector, & quicquid in hoc labore meo, qui exiguus non fuit, bonum rectūq̄ repereris, id omne Deo, à quo profectum est, tribue; si malum erratumque à me

posi-

ad Lectorem.

positum fuerit, ut esse multa minimè
dubito, inscitia incuriaq; mea adscri-
be, & pro me assidue ora.

PROGRAMMA.

De Summi mali origine & Auctore.

COLCHICA nondū illas implerant TOXICA Vallēs,
Vulgarāntq; suam nulla VENENA luem;
Ductus ab extremo cum deniq; CERBERVS orco
Primus in HUMANAS intulit illa PLAGAS.
Quippe salutiferos VOMITV dum conspuit agros,
Edidit infectum mox ACONITA solum.
Inde LVEM pecorum miseri luxere Coloni,
Et festinatas rustica turba NECES.
Hac mihi FABVLA erat: Sed post quā proditor alta
Decidit è calo LVCIFER, HISTORIA est.
Ille & bi lethifero maculauit SIDERA fastu,
Imbuit humanos hac quoq; PESTE sinus.
Serpere mox cœpit, mentesq; repente per omnes
Grassari miseris plurima NOXA modis.
Hinc inimica furunt alternis IVRGIA rixis.
LINGVA Venenatas hinc mala figit acus.
Inde CVPIDINEIS feriuntur CORDA sagittis;
Et picea tendunt in sua FVRTA manus.
Ebria quin etiam Bacchao GVTTVRA succo,
Et stygio turgent secla SVPERBA notho.
Traxerit ex imo mala MAXIMA CERBERVS ORCO,
Tranxit HIC ex ipso DETERIORA POLO.